

Bạn Tôi Đã Về Tới Đà Lạt

Bạn đã về tới Đà Lạt

chụp hình Con Dốc Nhà Làng
vẫn từng cấp đá ngổ ngang
vẫn là những người đi bộ...

Con dốc xẻ tim thành phố
có tên Nguyễn Biểu, tên đường
mà đó, con đường dị thường
không thể dành cho xe cộ!

Ngày xưa, Đà Lạt, xe ngựa
cũng không hề chạy đường này
thì nói làm chi thời nay
nào ai chịu dời nhà cửa?

Bạn về. Bạn buồn. Bạn ngó
ngôi nhà đổi chủ từ lâu
con đường lên dốc thật cao
xuống sâu như lòng địa ngục!

Đà Lạt, nơi tôi từng khóc
khi đi như những lúc về
nay bạn...thì cũng nỡ nề
về, đi, như mây dạo phố...

Đà Lạt mà không còn nữa
mây mù, sương bạc...thì sao?
xin bạn vén áo lên lau
giùm tôi...giùm hai con mắt!

*Trời ơi tôi thương Đà Lạt
Nhà Làng Con Dốc Dễ Thương
Mai mất hồn tôi hóa sương
Tôi chắc ở hoài Đà Lạt!*

Trần Văn Lệ